

Πυθαγόρας

Πυθαγόρας ο Σάμιος, σαν τον Φοίβο θα φέξει,
μουσική παν-αρμονία με μια λύρα θα παίζει!

Αιγυπτίων μυστήρια και συμβάντα Χαλδαιών,
πάντα σπούδασε σύντονα, πειναλέος ως λέων.

Κεφαλή του κατέστησε των Μουσών το μουσείο,
μ' αρετής παραγγέλματα και σοφίας φορτίο.

Ατελείωτο φαίνεται αριθμού μέγα πλήθος,
μίας μήτρας το γέννημα, με διάφορο ήθος.

Περιττών και των άρτιων η μονάς ρίζα μένει,
με δυάδα συμπλέκεται, σαν καλή ερωμένη.

Αριθμών των τετράγωνων και των κύβων δυνάμεις
λόγων μία συνάρτηση δύνασαι να τα κάμεις.

Τετρακτύς παντοδύναμη πάντων όντων τα γένη
συζυγίας με δέματα κι αρμονίας τα δένει.

Πυθαγόρας πολύπειρος, πολυ-ταξιδεμένος,
στην πατρίδα του γύρισε σαν αγνώριστος ξένος!

Στενός χώρος του φάνηκε, Σάμος νήσος ευρεία,
πολιτείας τα πράγματα μύριζαν τυραννία.

Με καρδιά βαρύτατη ξενιτιάς πάλι δρόμο
Πυθαγόρας μεσόκοπος θα τον πάρει με πόνο.

Σε πολλά και τα κάλλιστα της Ελλάδος τα μέρη
νοσταλγό τον φιλόσοφο κάποιο πλοίο θα φέρει.

Πανταχού πολυπόθητη φυσική ομορφάδα,
περισσότερο πρόσχαρη στη Μεγάλη Ελλάδα!

5009
ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, G.
2012

Pythagoras

Pythagoras of Samos, like Apollo at the dawn,
Would play his lyre and fill the air with the gift of song!

Deep Egyptian mysteries, affairs of the Chaldeans,
He studied all voraciously, hungry as a lion.

With the Muse of muses his thoughtful mind communed,
Disciplined by virtue, by sacred wisdom fueled.

Unending seem the numbers and arithmetic,
But he saw them giving birth to a novel ethic.

The One remains the root of all the life above
Engaging with the dyad like a beautiful beloved.

In the formula that squares or cubes a simple number,
He found a way to capture reason's hidden power.

The Tetraktys he made the most powerful of beings,
Binding life together with its geometric strings.

Pythagoras, a sophisticated and well-traveled man,
Returned an unknown foreigner to his own homeland!

His small village seemed, like all of Samos Island,
From the stench of tyranny to be weak and frightened.

So with heavy heart and his middle-aged head bowed
Pythagoras set out again upon that foreign road.

To many of great Hellas' most beautiful harbors
Ships would bring the homesick but hopeful scholar.

Everywhere he saw the natural beauty he desired,
But in Greater Greece he found himself inspired!

Pythagoras, Muses, 2012, 17

Με του λόγου τη δύναμη κι αρετής θείο κάλλος,
Πυθαγόρα Γυμνάσιο θα φωτίσει σαν φάρος.

Ελληνίδων των πόλεων εραστές της σοφίας
διδασχὴ θα ζητήσουνε της Καλοκαγαθίας!

Πυθαγόρεια μέθοδος σιωπῆς και της άλλης
δίαιτας φιλοσοφικής, αποχής της μεγάλης,

σαν μαγείας το βότανο, τις ψυχές θα μαγέψει
και στο δρόμο της κάθαρσης σε χορό θα τις πλέξει!

Με τον λόγο τον έμμετρο, μουσική μετρημένη
την ψυχή, σαν ανάπαυλα θεϊκή, περιμένει.

Έργα πάντα θεάρεστα φθόνο μέγα γεννάνε,
Πυθαγόρα τον όμιλο με μανία σκορπάνε.

Φθονερό και παράλογο το ανθρώπινο ζώο,
χαλινοί χίλιοι κι έντεκα δεν το κάνουν αθώο!

Λυπηρό το Γυμνάσιο το κατάντησαν χώρο,
σε μια νύχτα πληρώσανε τον βαρύτατο φόρο.

Πυθαγόρα θησαύρισμα και πυρσός θα περάσει,
με το πνεύμα του Πλάτωνος στην Αθήνα θα φτάσει.

Σαν θεώρημα τέλειο, καν αλήθεια δε σβήνει,
στου καιρού τα περάσματα την βαφή της αφήνει.

Παραμένει αλώβητη και το φως της το χύνει,
σαν πηγή την αστείρευτη, νια ψυχή για να πίνει.

Πυθαγόρας πολύφωτο της Ελλάδος αστέρι,
έρως μέγας τον έκαμε της Σοφίας το ταίρι!

With the strength of reason and virtue's godlike beauty,
The fame of his gymnasium shined across the sea.

He taught the warlike Greeks instead to love *sophia*,
And showed them how to seek *Kalokagathia*!

The Pythagorean method of silence, first of all,
Combined with the philosophic diet's rigid call

To abstain from excess, enchants the mortal soul,
And weaves for it a dance of faithful self-control!

With reason as its meter, sweet music will inform
The soul, granting sacred respite from the storm.

But all god-pleasing works envy will create,
And hatred of Pythagoras' group was very great.

So jealous and irrational is the human being,
A thousand and ten leashes can't keep him from fleeing!

The Gymnasium would fight against the force of vice
And one night they would pay the most heavy price.

The Pythagorean treasure and torch would be passed
Until it found the hands of Plato in Athens at last.

Like a well-formed theorem, truth can't be extinguished,
Her traces through the ages can always be distinguished.

She remains intact and her light flows like a spring,
A boundless source from which the thirsty soul can drink.

Pythagoras sparkled with Hellas' light so great,
His passion made him Wisdom's lifelong mate!

A. M. A.

X. K. E.